

[Per Federspiel.]

ejendommelige forslag vil kunne bidrage til international afspænding. Jeg vil gerne spørge: hvordan i alverden skulle det bidrage til international afspænding, at Danmark kommer til at svæve frit i luften og måske — det vil måske ske ganske upåagtet — bliver et punkt, der tiltrækker de kræfter, som i øjeblikket står over for hinanden, og som på forskellig måde på det militære område eller det politiske område søger en afspænding? Det er ikke muligt at se, at der skulle være noget som helst afspændende i disse forslag.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på betragtningerne om det nordiske samarbejde. Det eksisterer jo; der er intet som helst nyt i det. Der er forud for De Forenede Nationers samlinger og i øvrigt løbende et samarbejde mellem de nordiske udenrigsministre.

Det, hr. Aksel Larsen dernæst tilsigter, er et europæisk sikkerhedssystem, der muliggør en afvikling af de militære blokdan- nelse. Men er det ikke et uhyre begrænset formål? For hvis denne vældige sikkerheds- politiske undersøgelse, som hr. Aksel Larsen mener skal foretages i et folketingsudvalg, kommer til det resultat, at det netop er alli- ancerne, der muliggør den afspænding, som vi alle ønsker, vil det så ikke sige, at hr. Aksel Larsens tankegang falder fuldstændig til jorden? Og det er jo ikke utænkeligt, for hr. Aksel Larsen erkender selv i bemærk- ningerne til forslaget, at den eksisterende magtbalance har haft en vis krigsforebyg- gende virkning. Ganske vist nævner han, at det ikke i og for sig har noget med det, han kalder de militære blokke, at gøre, men skyl- des den nukleare balance mellem Sovjet- unionen og USA. Men ville den have nogen som helst realitet, ville den ikke netop skabe uro, hvis det ikke var sådan, at de enkelte lande, der knyttede sig til det ene eller det andet system, havde deres politik ganske klarlagt? Det ville jo netop være tilfældet, hvis der var usikkerhed om de enkelte lan- des stilling. Hvis Danmark skulle svæve alliancefrit i luften, ville disse interesser øve

et pres, der ville skabe en uro, som gjorde, at der ikke længere var den balance, hvis betydning hr. Aksel Larsen erkender.

Endelig om det sidste punkt, oprettelse af et eller andet radarvarslingsystem her i Danmark. Jeg kan ikke tænke mig, at hr. Aksel Larsen har taget dette forslag alvor- ligt. Det er utvivlsomt fremkommet på hans partis kongres. Men tror hr. Aksel Larsen virkelig, at den øvrige verden er uvidende om, hvilke militære, krigerske bevægelser der foregår i det internationale luftrum? Tror hr. Aksel Larsen virkelig, at Danmark alene med vore få tusinde km² kunne sidde og måle alt, hvad der sker i luften på Syd- polen, over Australien osv.? Og hvis vi så endelig havde held til at måle noget sådant, hvad vil så hr. Aksel Larsen med disse op- lysninger? Så skal vi altså indberette til Forenede Nationer. Tror hr. Aksel Larsen virkelig, at det har nogen som helst af den krigsforebyggende eller afspændende virk- ning, som han tilstræber? Jeg kan vanskeligt tænke mig noget mere naivt end denne idé om at lave et specielt dansk radarsystem til rådighed for Forenede Nationer.

Vi har altså som sagt fra mit partis side meget svært ved at tage dette forslag helt alvorligt, men vi må under alle omstændig- heder afvise det.

Stinus: Ved åbningsdebatten den 9. ok- tober udtalte den radikale ordfører, at Dan- mark ikke i øjeblikket ved isoleret at tage skridt til en ændring af sin alliancepolitik ville bidrage til større sikkerhed for sig selv eller til et europæisk gennembrud i retning af større forståelse mellem øst og vest. Denne opfattelse gælder også i dag. For det radikale venstre at se ville ikke et eneste europæisk problem komme nærmere sin løsning ved isoleret dansk udtræden af NATO i øjeblikket. Jeg vil gerne i den for- bindelse understrege, at det radikale venstre lægger helt afgørende vægt på, at den 1- årige opsigelsesfrist bevares. Såfremt et krav om en længere bindingsperiode skulle blive fremført, foreligger der en ny situation, og